

Autoretrat

A. m'aleix la ~~pie~~ ~~tant~~ ~~que~~ ~~pot~~
 M'aleixo. Generalment, quan em fotografien, ^{que es fan} ^{molts detalls}
~~l'estranyia~~
 Així deuen de mi: que sempre camino ~~de~~ ^{min} ^{un} ^{camí}
 Sóc un home baix i de complexió lleugera. Camino molt dret i el meu amic Pere Blardoni diu sempre ~~de~~ ^{de} mi que tinc "dandy". Naturalment, no faig cas d'aixo ni m'interessa el més mínim, tot i reconeixer-me ingenuament una ^{ce} ceta distinció.
^{La veritat és que}
 No sóc vanitós, pero, preocupat de mi mateix, abuso del mirall; per si descobreixo en l'expressió del meu rostre alguna cosa que ^{em reconeixen} ^{deu} m'expliqui. Mes en ^{em miro} mirar-me o bé quan em fotografien, quedo en una actitud parada, com estatuària, amb un aire desagradable d'encarcament i d'altivesa que ^{se m'aleix} ^{deu} no concorda, segons diuen, amb la meva expressió natural. ^{Ve} ^{el} ^{meu} ^{arc} ^{de} ^{les} ^{celles} ^{ampl} ⁱ ^{ben} ^{format}. Pero l'arc de les celles tendeix a caure pesadament sobre els ulls, empetitint-los, retraient-ne la mirada, que resta al fons, quieta, receptiva, sense abocar-se cap enfora. En la conversa, pero, les celles ^{enlairant-se} ^(l'altre) enlairant-se, deixen pas a una mirada neta i ^{franca} segura, que va dreta als als ulls de l'interlocutor, procurant ^{convencer} ^(brindant) convencer, mai ~~pero~~ ^{pero} agressivament ^{dominadora} dominadora. / Llavors tota la cara és

veu, almenys, que tot el que
 fins a veu espitilada

~~Publicista~~ de publicitat. Era
amb el slogan molt ~~divers~~
~~propietat~~ apreciable en el camp
de la publicitat. Però el meu treball
accidia en les dècades d'edades.
plena de mobilitat i vida.

*també projecte
l'entrada.
de rebels, i hi
hi ha un cert
aquesta: an un
per un*

Correcte de perfil però massa ample vist de
front, el nas contrasta amb la boca petita; de lla-
vis fins però ~~de vida~~ vitals, el superior sortit, retret
l'inferior i amb La barbata fina i entrada.

~~Sóc corresponent a una empresa de publicitat.~~

Hi vaig entrar de molt jove. El treball que hi faig
no m'interessa gens, però ~~amb els anys he anat acos-~~
~~tumant-m'hi i el realitzo d'una manera plausible~~
encara que no brillant.

He passat una infantesa feliç i despreocupada.
He fet estudis elementals de lletres amb un profit
relatiu. Mai no m'he distingit ~~particularment en cap~~
~~cosa~~ sino fos, quan era noi, en bona conducta i reli-
giositat. Vaig ser en efecte molt pietós, tot i que
males companyes, com deien els meus mestres, i era
~~teatral~~, van desvetllar precoçment la meua sexuali-
tat, portant-me a excessos que enterboliren la meua
adolescència. Feble de voluntat, pecava molt sovint,
però prompte de recordiments, em confessava desse-
guida amb sincers propòsits d'esmena i retornava la

*can
de lletres
particularment
religios
complicar horament
si veiam un
L'any*